

CANKAR IN VERA

RUDI KONCILIJA

Te dni se spominjamo 130. obletnice rojstva Ivana Cankarja, ki je močno zaznamoval slovensko misel, kulturo in celo politiko. Zato je prav, da se ozremo nanj tudi z zornega kota verovanja. Tega velikega slovenskega pisatelja vsi želimo imeti za svojega. Tudi kristjani. Vendar ga je treba gledati razvojno. Tedaj odkrijemo, da je bil globoko veren otrok, potem pa si je popačil predstavo o Bogu, postal ateist, celo ničejanec, marksizem se ga ni prijel, pač pa se je vedno bolj vračal nazaj k veri.

V domači družini na Vrhniki je doživljal versko vzgojo tako pristno, da jo je samo hvalil. Verouk v poli pa se mu je zdel suhoparen, racionalističen, premalo mističen. Izostreno je čutil vest.

Kje so vzroki njegovega odtujevanja veri in padanja v ateizem?

Temeljni vzrok je bilo njegovo doživljanje trpljenja zaradi velike revščine. Zasmilila se mu je mati, ki je ob brezposelnem možu dan za dnem ugibala, kako bo preživela družino. Ob postelji je preklečala v molitvi cele noči. Sam je na skrivaj molil z njo. Toda med njunima molitvama je prišlo do stranne razlike. Medtem ko je mati v molitvi ostala vseskozi pobožna, vdana, je on od Boga začel brezprizivno zahtevati čudež. Ker čudeža ni bilo, je Boga zasovražil. Ni se rekel, da Boga ni, pač pa je popačil svojo predstavo o njem (*Križev pot*). Naslednji korak je bil, da je vero izgubil. Mati je to odkrila in mu rekla, da je izgubil vero, ker misli samo črno. Začne naj vse gledati z leve strani in „blagoslovil te bo On, ki si ga zavrgel.“ Mati je bila s svojo analizo za mladega ateista popolnoma prepričljiva. „In blagoslovil me je takoj,“ je zapisal (*Na poti v nebo*). Torej ga je uspelo materi v trenutku spreobrniti nazaj k veri.

Cankar se vse življenje ukvarja z vprašanjem trpljenja, zlasti ob misli na Kristusa. Ko izgubi verski stik s Kristusom, se vedno pije o njem, a ne doume smisla njegovega trpljenja in zapade v tragično življenjsko občutje. Podobno kot Job v času, ko se v trpljenju začne pritoževati nad Bogom in mu očitati krivico. Vendar je Cankarja materina vera vedno znova spodbujala k novemu vzponu k veri.

Njegov odnos do Kristusa izrazito pokaže, kako je poglede spreminjal in kje se je ustalil. Dva predsodka zoper Kristusa sta se mu zažrla v dušo. Prvič: predsodek zoper vdano molitev kot hojo za Kristusom. Sovražil je vdanost brez upora. Drugič: predsodek, da je Kristusovo trpljenje manjše od trpljenja ljudi. Prvi predsodek spoznamo npr. iz *Kurenta*, kjer opisuje križev procesijo slovenskega naroda. Kritizira pasivno vdanost molitve, vendar na naslednji stopnji spozna, da je ravno Kristus kritik hlapčevsko vdane molitve. V črtici *Za križem* gre Kristus skozi Slovenijo in trpečim množicam oznanja, da je božje kraljestvo v njih. Dramo na Golgati izvede ponosno in dostojanstveno in v tako držo uvaja tudi slovensko ljudstvo. Odvrača jih od pasivno vdane in plahe molitve, konec črtice pa pove, da jih vzgaja k zavesti, da je božje kraljestvo v njih, da je torej Bog navzoč v njih. Misel je iz evangelija: „Božje kraljestvo je med vami“. Isto misel izrazi tudi v črtici *Kristusova procesija*.

Ko Cankar spozna, da je Kristusova vdanost na Golgati dostojanstvena, pozitivno ovrednoti tudi kristjanovo vdano molitev. Pokaže, kako je lahko molitev k Odrešeniku sredi hudih težav učinkovita. Možen je nenaden konec najhujše preizkušnje (*Šopek cvetlic*). S tem da Cankar priznanje tudi vdani molitvi. V celotnem opusu ima pozitivnih tekstov o molitvi neverjetno veliko. Odkriva veliko skrivnost molitve: po tisti molitvi, ki pomeni iskren pozitiven odnos do Boga, postane molivec deležen notranjega miru. Kadar pa moli, ne da bi radikalno poravnal svoje račune pred Bogom, ga molitev notranje ne pomiri.

Ali je res Kristusovo trpljenje manjše od trpljenja ljudstva? Tudi drugi predsodek zoper Kristusa Cankar polagoma premaga, ko se zave, da Kristus vse ljudi nosi v svojem srcu in je v njegovem trpljenju navzoče vse trpljenje človeštva (*Nate veliko jutro*). Ko Cankar v Kristusa znova veruje, je njegova vera dogmatično pravilna: veruje v Kristusa Boga in človeka. Zato se more zgoditi, da namesto besede Kristus uporabi besedo Bog (ZD XVI, 26). V *Hiti Marije Pomočnice* ob pohabljenih deklicah v bolnici v božični skrivnosti že hkrati vidi velikonočno skrivnost in Kristusa imenuje Človek, Križani Človek, Večni Človek. Kristusa že ob učlovečenju vidi kot Odrešenika. Človeštvo odredi z učlovečenjem, smrtjo in vstajenjem.

Na vprašanje, zakaj trpljenje, Cankarju odgovori Kristus prepričljivo. „S križa pa ni stopil“ (*Poslednji dnevi Štefana Poljanca*). Iztrpeval je človeško trpljenje. Trpečega Pilata predstavi: „Glejte, človek!“ (*Anton Anker*). Odrešenje ni vsiljeno. Pisatelj hrepeni po njem zase in za druge (*Tretja ura*). „Vsi vi, skoz mrak pod križem zdihujoči, /... V tej zadnji noči / zablislilo se je odvrh neba - / vstanite vriskajoči in pojoči: / pozdravljena nebeška glorijska!“ moli v sonetu ob obisku v Sarajevu pri bratu Karlu, duhovniku, uredniku katoliškega dnevnika Hrvatske novine in nadškofovem tajniku.

(Po Družini)

Prof. Tine Vivod novi veleposlanik RS v Argentini

Po odhodu prejnjega veleposlanika Republike Slovenije v Buenos Airesu, mag. Bojana Grobovška, je ostalo prazno mesto na slovenskem diplomatskem predstavništvu v Argentini. Kar nekaj časa je poteklo in ni bilo malo ugibanj, pa tudi pisanja o tem v raznih medijih v Sloveniji. Končno se je položaj normaliziral z imenovanjem novega veleposlanika.

V čim bolj jasno in popolno informacijo citiramo besedilo iz Uradnega lista Republike Slovenije št. 49/12.5.2006/Stran 5327:

„Ukaz o imenovanju izrednega in pooblaščenega veleposlanika Republike Slovenije v Argentinski republiki.

Na podlagi prvega odstavka 107. člena Ustave Republike Slovenije (Uradni list RS št. 33/91-I, 42/97, 66/00, 24/03 in 69/04) in prvega odstavka 17. člena Zakona o zunanjih zadevah (Uradni list RS št. 113/03 - uradno prečiščeno besedilo) izdajam

UKAZ

o imenovanju izrednega in pooblaščenega veleposlanika Republike Slovenije v Argentinski republiki.

Prisrčen sprejem na letališču Ezeiza

Za izrednega in pooblaščenega veleposlanika Republike Slovenije v Argentinski republiki imenujem Avgustina Vivoda.
Št. 001-09-8/06
Ljubljana, 10. maja 2006

dr. Janez Dmourek l.r.
Predsednik
Republike Slovenije

Novi veleposlanik je došel v

Buenos Aires v soboto, 13. maja. Na letališču Ezeiza ga je poleg osebja veleposlanništva sprejela tudi delegacija naše skupnosti, s predsednikom Lojzotom Rezljem na čelu. Ta mu je tudi izrekel prisrčno dobrodoščilo. Že takoj v nedeljo 14. se je novi slovenski predstavnik udeležil romanja v Lujan.

Prof. Tinetu Vivodu želimo na novem mestu mnogo uspehov!

Nova uredba za Koronko?

Avstrijski kancler Wolfgang Schuessel je predstavil novo uredbo za dvojezično topografijo na avstrijskem Koronkem in jo dal v presojo. V skladu z uredbo naj bi do konca leta 2009 158 krajev imelo dvojezične krajevne table. Ker je iz stare uredbe iz leta 1977 doslej na avstrijskem Koronkem dvojezično označenih 77 krajev od predvidenih 91, bi nova uredba pomenila 81 novih krajev z dvojezičnimi krajevnimi tablami.

Nova uredba o dvojezični topografiji naj bi, v skladu s sedaj predstavljenim osnutkom, začela veljati prvega julija letos, vendar je za postavitve dvojezičnih krajevnih tabel predviden rok do 31. decembra 2009. V tem času „bi se lahko izvedli ukrepi, ki bi podprli pripravljenost med prizadetim prebivalstvom in omogočili širok proces za oblikovanje mnenja,“ je zapisano v osnutku uredbe.

V njej pa ni možnosti za postavitve dvojezičnih krajevnih tabel v dodatnih krajih po letu 2010, kot jo je leta 2005 zahteval Koordinacijski odbor koronkih Slovencev (KOKS), usklajevalni odbor med obema osrednjima političnima organizacijama slovenske manjšine na avstrijskem Koronkem, Narodnim svetom koronkih Slovencev (NSKS) in Zvezo slovenskih organizacij (ZSO). Kot je razvidno iz pojasnil za osnutek uredbe za dvojezično topografijo, naj bi o možnosti, da bi prebivalstvo v posameznih krajih zaprosilo za dodatne dvojezične krajevne table, razpravljali šele kasneje.

Dobesedno je v osnutku uredbe glede takne možnosti zapisano, da naj bi „razprave“ o predlogih koronkih Slovencev začeli „po popolni uresničitvi te uredbe“, pri čemer naj bi „uporabljali tudi možnost za neposredne demokratične promje opirajoč se na mednarodne modele“. Iz osnutka uredbe ni razvidno, kakšen delež manjšinskega prebivalstva naj bi služil kot osnova za postavitve dvojezičnih krajevnih tabel. Avstrijsko ustavno sodišče je v svojih odločbah glede dvojezične topografije v Škocjanu in v Pliberku ter Drveni vasi sicer zapisalo, da zadostuje okoli 10 odstotkov manjšinskega prebivalstva skozi daljšo obdobje. V sedaj predstavljenem osnutku uredbe je omenjeno le, da je seznam 158 krajev rezultat konference konsenza aprila 2005.

Rok za presojo uredbe za topografijo poteče po štirih tednih. Nato morata uredbo podpreti avstrijska

vlada in državni zbor. Medtem ko so v avstrijski vladi zaradi principa soglasja potrebni tudi glasovi ministrov iz vrst Zaveznitva za prihodnost Avstrije (BZOe) deželnega glavarja na avstrijskem Koronkem Joerga Haiderja, pa v avstrijskem parlamentu zadostuje navadna večina.

Ob te osnutku je slovenski premier Janez Janša na Dunaju izrazil zadovoljstvo, da ima avstrijska vlada tudi sedaj, ko predseduje EU, pred očmi pomembnost tega problema. Po njegovi oceni je s tem Dunaj storil korak v pravi smeri.

Gre za korak v pravi smeri „in če bi se začel ta korak tudi uresničevati, bi s tem dobili ne samo konkretno rešitev, ampak bi se bistveno popravilo tudi vzdušje, kar je zelo pomembno, če želimo delati naslednje korake naprej,“ je dejal Janša. Ob robu vrha Evropske unije in Latinske Amerika je še dodal, da je pred govorom o tem, da je korak narejen, treba počakati, da bo sprejet.

Deželni glavar na avstrijskem Koronkem Joerg Haider pa je napovedal nasprotovanje osnutku te uredbe. Sprva je Haider osnutek uredbe ocenil kot „osnovo za razprave“. V večernem dnevniku avstrijskega državnega radia ORF pa je koronki deželni glavar uredbo označil kot „pravno nevzdržno“. Predlog o postavitvi dodatnih dvojezičnih krajevnih tabel, ki ga je avstrijski kancler Wolfgang Schuessel predstavil, mora biti „deležen vse spoštljive obravnave“, je ob robu vrha EU-Latinska Amerika na Dunaju menil zunanji minister Dimitrij Rupel.

GLEJ...

SLOVENSKA ODLOČITEV ZA EVRO 2

OBLETNICA V CARAPACHAJU 3

„TABORIŠČNI“ JANIČAR 4

Bo Cerkev imela osnovne role?

V ponedeljek, 15. maja 2006, je v cistercijskem samostanu v Stični potekala 30. redna seja SŠK. V dopoldanskem delu seje so se škofje srečali s predstojnicami in predstojniki redovnikov v Cerkvi na Slovenskem, ki so povezani v Konferenco redovnih ustanov Slovenije (KORUS). Seje sta se udeležila tudi dr. Milan Zver, minister za polstvo RS in g. Janez Mežan, generalni direktor direktorata za srednje in višje polstvo ter izobraževanje odraslih.

Minister Zver je predstavil razmere v slovenskem polskem sistemu in tekoče ter predvidene spremembe na tem področju. Škofje, redovniki in predstavnika ministrstva so si izmenjali stališča in izkurnje tudi na področju zasebnega polstva. Cerkev na Slovenskem namreč aktivno razmišlja o možnostih odprtja zasebne osnovne šole ter drugih srednjih strokovnih in poklicnih šol. V nadaljevanju srečanja je p. dr. Viktor Papež OFM spregovoril o sodelovanju med

Minister Zver v Stični

redovniki in redovnicami ter njihovi povezanosti s škofijskimi duhovniki.

Redovni predstojniki in škofje so se pogovarjali o vzgoji in duhovni formaciji študentov Teološke fakultete Univerze v Ljubljani ter o prizadevanjih za nove duhovne poklice v Cerkvi na Slovenskem. Dotaknili so se tudi vprašanja izbi re kandidatov za podiplomski študij v tujini. Z avstrijske Korotke sta se kot gosta seje udeležila g. Jože Kopeinig, predsednik Sodalitete, in

dr. Jože Marketz, ravnatelj Duhovniškega urada v Celovcu. V pogovoru sta izpostavila problematiko pomanjkanja duhovnih poklicev na avstrijskem Korotkem, predvsem na področju slovenskih in dvojezičnih župnij. Ena od možnih poti pomoči Cerkvi na Korotkem je izmenjava bogoslovcev in duhovnikov. Ob koncu srečanja so se udeleženci seje dotaknili tudi izzivov, ki jih prinaša ustanovitev novih škofij.

Slovenska odločitev za evro

Slovenija je bila med prvimi novinkami, ki so junija 2004 vstopile v evropski mehanizem menjalnih tečajev ERM II. Izkupiček kmalu končanega obveznega dvehletnega članstva v ERM II je uspešen, saj država izpolnjuje vse maastrichtske konvergenčne kriterije, tudi zanjo najbolj problematičnega, inflacijskega. Obdobje članstva v ERM II je minilo brez hujših strukturnih neravnovesij, Slovenija pa je v teh letih dosegla tudi dokaj visoko gospodarsko rast.

Slovenija se je že s pogodbo o vstopu v EU zavezala, da bo prevzela skupno evropsko valuto, ko bo na ta korak pripravljena. Skladno s to usmeritvijo, za katero je imela ves čas široko podporo javnost in strokovnih krogov, sta vlada in Banka Slovenije novembra 2003 oblikovali program vstopa v ERM II.

Slovenija je ocenila, da je najbolj optimalna čimprejnjša uvedba evra. Med pozitivnimi učinki vstopa v evropsko gospodarsko in monetarno unijo sta vlada in Banka Slovenije tedaj izpostavili stabilnost cen, zmanjšanje tečajnih tveganj, transakcijskih stroškov in občutljivosti gospodarstva za zunanje šoke. Dvignil naj bi se tudi ugled in rating države, kar bi po tedanjih ocenah pozitivno vplivalo na mednarodno menjavo in investicije.

Z 28. junijem 2004 je Slovenija tako vstopila v ERM II. Od maastrichtskih konvergenčnih kriterijev ni izpolnjevala le inflacijskega, zato je bila njena glavna skrb v prihodnjem obdobju namenjena vzdržnemu zniževanju inflacije. Pod maastrichtsko mejo se je spustila novembra 2005, marca (zadnji podatek za sklepno konvergenčno poročilo) pa je višina harmoniziranega indeksa inflacije znašala 2,3 odstotka, kar je za 0,3 odstotne točke nižje od merila.

V minulih dveh letih se bojazni pred morebitnimi

tveganji, ki bi lahko zamajala ekonomsko ravnovesje države, niso uresničile.

Slovensko gospodarstvo ni utrpelo asimetričnih šokov, prav tako domači tolar ni bil tarča mednarodnih spekulacij. Tudi javnofinančni primanjkljaj je ostal pod nadzorom, saj je leta 2005 obstal pri 1,8 odstotka bruto domačega proizvoda.

Ob vstopu v ERM II je bil določen tudi centralni paritetni tečaj 239,64 tolarja za evro. Odstopanja od tržnega tečaja so bila v minulih dveh letih minimalna; pričakovati je, da se fiksno razmerje med tolarjem in evrom, ki bo določeno julija, ne bo bistveno razlikovalo od centralnega tečaja.

Vlada je februarja 2004 potrdila načrt uvedbe evra, ki bo potekala po scenariju velikega poka (čez noč) z dvotedenskim obdobjem dvojnega obtoka gotovine.

Z marcem je Slovenija uvedla dvojno označevanje cen, ni pa sprejel zakon o uvedbi evra, ki bo podrobneje urejal postopke v zvezi z uvedbo evra kot denarne enote Slovenije. Slovenija je lansko jesen objavila nacionalne podobne evrskih kovancev.

EU je gospodarski razvoj Slovenije spremljala že od predpristopnega procesa dalje. Z članstvom Slovenije in začetkom njenih konkretnih priprav na prevzem evra pa je začela še podrobneje spremljati konvergenco Slovenije ter oblikovati priporočila, na podlagi katerih bi lahko Slovenija še uspešneje prilagodila svoje gospodarstvo stanju v povezavi.

Direktor urada za makroekonomske analize in razvoj Janez Šušteršič je za STA ocenil, da je bil proces nominalne konvergenčne „zelo uspešen zlasti v zadnjih dveh letih, ko sta se zmanjšali tako inflacija kot javnofinančni primanjkljaj“. Kot meni, se bo v obdobju po prevzemu evra treba posvetiti predvsem fiskalni politiki.

Zdaj tudi v slovenščini

Po lanski objavi v angleščini pri založbi Tauris je knjiga „Slovenija 1945 - smrt in preživetje po drugi svetovni vojni“ izšla tudi v slovenščini, in sicer v zbirki Premiki založbe Mladinska knjiga. Avtorstvo knjige si delita John Corseilis, ki je med II. svetovno vojno pod okriljem 8. armade zagotavljal humanitarno pomoč beguncem na Korotkem, in Marcus Ferrar, ki je med hladno vojno kot dopisnik Reutersa poročal iz Vzhodne Evrope. Knjiga je že pred tem doživela nekaj kritik.

Kongres v Gorici

Z izvolitvijo 62-članskega deželnega sveta, šestčlanskega nadzornega odbora in tričlanskega razsodišča se je v Gorici končal drugi del letnjega 23. kongresa Slovenske kulturno-gospodarske zveze (SKGZ), levičarske krovne organizacije slovenske manjšine v Trstu. Kongres se je sicer začel 5. maja v Čedadu, geslo letnjega kongresa SKGZ pa je bilo „Daj jeziku prihodnost“.

V deželnem svetu so med drugimi vidnejši predstavniki dosedanji predsednik SKGZ Rudi Pavlič in vsi trije potrjeni pokrajinski predsedniki, Jole Namor za videmsko, Livio Semolič za gorizko in Igor Gabrovec za tržanško pokrajino ter predsednik paritetnega odbora Rado Race. Deželni svet bo predvidoma 16. maja iz svojih vrst izvolil deželnega predsednika.

Delegati na kongresu so izpostavili predvsem vprašanje jezika, pri tem pa so opozorili, da negovanje in skrb za jezik notraj manjšine upada in da prihaja do razlikovanja med jezikom, ki ga uporabljajo Slovenci v Italiji, in jezikom, ki

je v rabi v Sloveniji. Če se bo manjšina zaprla v nek svoj žargon, bo postala zaprt družbena grupacija, so opozorili na kongresu.

Odnosi s SSO od decembra lani, ko je bilo izvoljeno novo vodstvo SSO, stagnirajo. Zato bo potrebno izpeljati tudi nekatere notranje reforme SKGZ, v okviru tega pa so delegati predvsem predlagali, da ne bi bilo več kongresov na pokrajinski ravni, temveč naj bi deželni svet imenoval tudi pokrajinske predsednike in odbore.

Na kongresu so še opozorili, da bo prioriteta v pogajanjih z italijansko vlado sprejetju seznama 32 občin, v katerih bi na podlagi odločitve paritetnega odbora veljala določila zaščitnega zakona za Slovence v Italiji. Race je ob tem predlagal, da bi po sprejetju seznama paritetni odbor kolektivno odstopil in da bi se imenovalo nove člane. Pavlič je na koncu še opozoril na rešitev problema financiranja manjšine z italijanske strani in problem polstva ter oboje uvrstil med prioritete v pogajanjih z italijansko vlado.

V Pragi odkritje spomenika Plečniku

Na Pranskem gradu bodo spomenik slovenskemu arhitektu Jožetu Plečniku, ki je na povabilo češkega predsednika Masaryka deloval na gradu v letih 1920-1935. Postavitve spominskega obeležja sta podprla veleposlanstvo RS v Pragi in urad predsednika Češke republike.

Jože Plečnik je zapustil v Pragi in na Češkem neizbrisen pečat svoje ustvarjalnosti, saj je prenovil in vtisnil novo podobo Pranskemu gradu, sedežu čeških vladarjev in predsednikov.

Spomenik, ki ga bodo odkrili, je delo arhitektke Vladimire Bratuž, ki dogodka na Pranskem gradu ni dočakala, umrla je letos februarja. Arhitektka je bila Plečnikova učenka.

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

TONE MIZERIT

Počasi popuščajo pritisk zunanjih težav in prepustijo prostor domači politiki, ki bo gotovo v prihodnjih tednih pridobila na zanimivosti in teži.

Kraljica pusta ali pustna tema? Še en korak je Argentina napravila v tej zadevi „papirnic“ na reki Urugvaj. Na vrhunskem srečanju Evrope in Latinske Amerike (glej stran 5) se je pred skoraj 60 voditelji držav pojavila v pustno uniformo minimalno oblečena zadnja „kraljica“ pustnih povork mesta Gualeguaychú. Z zadevnim plakatом je skušala vzbuditi pozornost predsednikov na problem tega mesta in okuženja, ki da grozi reki s strani španske in finske tovarne papirne paste. Vse skupaj je organizirala ekološka organizacija Greenpeace, in seveda uspela v tem, da je dokazala kako slabo delujejo ukrepi za varnost predsednikov in pa, da kljub izrecnemu Kirchnerjevemu ukazu, ni bilo mogoče ustaviti izvoza argentinskega mesa. Kar pa se resnega reševanja problema tiče, smo še vedno na mrtvi točki. Morda bo kaj premika 8. in 9. junija, ko bo prvo srečanje na mednarodnem sodišču v Haagu.

Znova slavni trg. Majski trg je oder in dejavnik argentinske politike. Skozi zgodovino je bil priča raznovrstnih premikov in bo znova prihodnjega 25. maja. Pristavi predsednika namreč organizirajo množičen shod. Izgovor je tretja obletnica, odkar je Kirchner nastopil predsedstvo države. Namen pa je pokazati javno podporo, ki jo uživa sedanji predsednik in (ne na zadnjem mestu) nastopiti pot do njegove ponovne kandidature. O tem smo že pisali in se o zadevi vedno bolj pogosto govorili. Kar lahko razberemo iz komentarjev poučenih opazovalcev je, da bo prihodnji peronistični predsednik kandidat nosil priimek Kirchner. Dvom obstaja le glede imena (in seveda spola). – Pa se vrnimo na majsko zborovanje: obeta se množična udeležba, a njena barvitost bo tako pestra, da sedanji organizatorje skrbi red in mir. Ne bo nobenih izgredov opozicije: vlada se boji, da bi prišlo do spopadov med samimi udeleženci različnih tokov.

Še drugi kandidati. Enoten nastop vladnega peronizma je zagotovljen. Vprašanje je sedaj osredotočeno na opoziciji. Položaj je porazen: medtem ko ima vlada stvari zelo jasne in nabira čim širši izbor tokov na vladni voz, je v opoziciji še vse nejasno. Ni vrednega enotnega kandidata in zlasti ni enotnega nastopa, in še manj skupnega programa. Sedaj se govori o nekaki povezavi levice in sredine. Sama vo-

diteljica levičarske ARI je priznala, da bi taka povezava bila možna, če bi kazalo, da vladni nastop grozi s preveliko hegemonijo. Bi se Elisa Carrió povezala z Lopez Murphyjem? Pravzaprav stvar ne bi bila tako čudna: oba izhajata iz radikalizma. Radikali sami pa so popolnoma izgubljeni, ker ni na obzoru kandidata, ki bi za sabo potegnil njihove razpršene glasove. Da je mera težav polna, se kar nekaj radikalnih guvernerjev, še bolj pa županov, prislanja na vladno korito.

Kam se bo obrnil? V tej disonantni polifoniji pa vedno bolj izstopa zven bivšega gospodarskega ministra. Roberto Lavagna ima kar nekaj pogojev za uspešen politični nastop. Ima ugled med ljudmi in v gospodarskih krogih; mnogi mu pripisujejo avtorstvo gospodarskega načrta, ki je Argentino izpeljal iz močvirja zadnje krize; posebna vrlina je tudi ta, da se v nobeni izmed obeh vlad, katerih je bil član (Duhaldejeve in Kirchnerjeve) ni politično zavezal. Sedanjemu predsedniku se je prav zato zameril, ker na prejšnjih volitvah ni hotel propagirati za vladne kandidate. In kdo ga sedaj snubi? Dejansko vsi, od leve do desne. Najprej se slimi, da bi ga Kirchner kar rad kam postavil. Nato vemo, da mu kandidatura ponujajo radikali. Sredinsko desna povezava bi zelo rada videla, da bi pristopil k njim. A Lavagna zaenkrat le remišlja. Nikdar ni bil zaletel, še manj bo sedaj, ko se mu odpira široka pot vseh možnih variant političnega odra.

Kakor veter vleče. Pogledimo vprašanje okoli izvoljenega poslanca Pattija. Bivši policist in župan mesta Escobar si je na zadnjih volitvah zagotovil mesto v državnem parlamentu. A posebna komisija mu ni dovolila da bi nastopil. Obtožujejo ga kršenja človekovih pravic v dobi zadnje vojaške vlade. Proti njemu je bilo res naperjenih več postopkov, a je bil v vseh primerih oproščen, ker mu niso mogli ničesar dokazati. Je pa povzročil kar nekaj polemik, ko javno in jasno zagovarjal desničarske položaje in kazal na sprenevedanje levice. Prihodnjega 23. t.m. bo poslanska zbornica končno glasovala, če sme ali ne sme zasesti svoje mesto. Ves vladni peronizem je proti. Z njim se to pot družijo tudi levičarski ARI. Radikalizem se nagiba k temu, da bi mu dovolili nastop. Stranka se namreč boji, da bi ta zavrnitev postavila precedent, ki bi bil nevaren za prihodnje: katerakoli večina prepreči nastop izvoljenega poslanca z raznimi izgovori in brez podlage sodne kazni. Da mu prepreči vstop, potrebuje levice dve tretjini glasov. Jih bodo zbrali?

SLOVENCİ V ARGENTINI

CARAPACHAY

46. obletnica doma „Tu rod je moj – tu moj je kraj“

Lep, sončen dan je bila prva nedelja v maju, sedmi dan meseca, dan ko smo se zopet zbrali v domu, da proslavimo našo 46. obletnico. Dom je bil lepo pospravljen, okrašen s slovenskimi in argentinskimi zastavicami, gostje so se začeli zbirati na dvorišču in prišel je čas za dviganje zastav in petja argentinske in slovenske himne.

Za tem smo se pomaknili v dvorano kjer je bila slovesna maša, ki jo je daroval mons. dr. Jure Rode za vse žive in rajne člane doma. Po maši smo pa kar ostali v dvorani, kjer se je pričel kulturni program, ki ga je povezovala ga. Andrejka Papež Córdoba.

Najprej je pozdravila navzoče in povabila predsednika doma Francija Žnidarja, da izreče dobrodoščico v imenu naše karapačajske družine.

Letomjki kulturni program smo začeli s spominom na Simona Gregorčiča, ki ga imenujemo „goriški slavček“. Ker bomo 24. novembra letos obhajali 100. obletnico njegove smrti, se nam je zdelo primerno, da se spomnimo te važne obletnice.

Prisluhnili smo pesmi „Veseli pastir“ in „Izgubljeni cvet“, v izvedbi Silvi in Sandija Žnidarja, na flavto in kitaro. Prirčno sta zaigrala in bila nagrajena z močnim

aplavzom.

Sledile so pozdravne besede predsednika Zedinjene Slovenije, gospoda Lojzeta Rezlja, ki nam je podal svojo misel ob našem prazniku.

Slovenska tola Josipa Jurčiča je malo otrok. Vsekakor so bili navdušeni ko smo jih vprašali, če bi hoteli sodelovati na obletnici. Lepo so se pripravili in nam zapeli tri pesmice za katere so se pripravljali že od začetka leta.

Ga. Jana Strgar, odpravica poslov slovenskega veleposlanstva v Argentini ni mogla priti na našo obletnico, je pa poslala pismo, v katerem je čestitala za prehojeno pot, za trud in delo, za predanost slovenstvu in za ohranjanje tradicij, kulture in slovenskega jezika. Napisala je, da vedno z veseljem pride v naš dom ki predstavlja tudi zanjo del naše ljubljene Slovenije.

9. januarja je minilo 150 let rojstva Antona Ankerca, v Globokem pri Rimskih Toplicah. Bil je najboljši slovenski epik. Izdal je več pesniških zbirk, enodejanke in pesnitve. Veliko je potoval po drugih deželah in prevajal je tudi ruske pesnike. Umril je v Ljubljani, 10. junija leta 1912. Njemu v spomin smo predstavili „Mutec Osojski“, ne samo recitirano ampak tudi igrano, pri čemer smo sodelovali Irenej Markež, Andrej Žnidar in podpisana.

Program je bil kratek, a pripravljen iz srca. Po njem smo povabili goste da se pomaknejo na dvorišče, kjer so jim postregli s kruhki in vinom; medtem je pa mladina pripravila dvorano za okusno kosilo. Popoldan so se razvijale razne igre v odbojki (MTO), zvečer smo se pa zavrteli ob zvokih lepih slovenskih melodij, prijetno poklepetali ali kaj dobrega pojedli in spili.

Dan smo zaključili z veseljem in ponosom ter z zahvalo vsem, ki so sodelovali na 46. obletnici karapačajskega doma. Pa do naslednjega leta torej!

Marjana Pirc

SLOMŠKOV DOM

VELIKA NOČ

V Sloveniji velikonočni prazniki sovpadajo s prihodom pomladi, od tod je prispodoba prebujenje v naravi s spominom Vstajenja našega Zveličarja. Slovenski človek je okoli tega praznika razvil navade in pobožnosti, ki dajo temu prazniku posebne značilnosti. Nekaj teh smo doživeli tudi v Slomškovem domu.

Odbor staršev slovenske tole, ki jo vodi Helena Rode, je tudi letos organiziral pletenje butaric, tako imenovanih „ljubljskih“, pri čemer sodelujejo ne le mamice tolarjev, temveč tudi babice in vsi, ki pripravljajo zelenje, oblanje in barvanje. Za nad 140 butaric in ene velike za mladino je bilo potrebno kar nekaj časa in materiala. Koordinacijo je imela na skrbi arh. Tončka Koželnik Malalan.

Cvetna nedelja je zbrala na dvorišču Doma pred slovenskim znamenjem številno božje ljudstvo pri blagoslovu butaric in oljk ter nato pri procesiji, ki se je vila po prostranem

vrtu v gornjo dvorano k službi božji, ki jo je daroval župnik Franci Cukjati.

Na sam velikonočni praznik je bila slovesna služba božja z mogočnim ljudskim petjem, ki so ga vodili pevci in pevke meranega pevskega zbora, pri orglah je spremljala prof. Mirjam Klemenc.

Po maši je župnik blagoslovil potice in druga jedila, ki so jih darovale gospodinje za velikonočni zajtrk, dr. Štefan Godec pa je podal nekaj misli blaženega tolofa Slomška o Vstajenju. Okrasitev praznične mize in organizacijo zajtrka so imele na skrbi žene odseka ZSMŽ.

Sončno jutro je kar vabilo na vrt Doma, kjer je bilo vse živo pri sekanju pirhov, ki so ga mladi in mladenke pripravili za tolarje Slomškove tole.

PEVCI IZ MARIBORA NA PLESU

V soboto 29. aprila so odbor Doma in mladina odsekov SFZ-SDO organizirali vsakoletni ples: „Super ples v jeseni IV“. Lepo okrašen

dvorana z jesenskimi motivi je sprejela številno občinstvo vseh starosti.

Posebna privlačnost večera je bil obisk pevske skupine Piramida iz Maribora, ki jo vodi Daniel Marinič, sestavljajo pa: Slavko Fidler, Sebastijan Črnič, Silvo Safran, Mitja Okretič, Borut Ambrožič, Marko Kac, Viljem Zvegler in Karel Črnič.

Pevce je v imenu Doma pozdravila kulturna referentka Marjana Šušteršič Rezelj in uvedla koncert, na katerem so izvajali naslednji program: Slovenec sem, Teče mi vodica, Triglav, Dečva pa v hart'lcu, Kaj bi te vprašal, Mi smo bujramje, Jaz bi rad rdečih rož, Prlek si je nekaj zmisla, Bratci veseli vsi, Rezijanska, Domovina in Pesmi Vesele jeseni. Skupina pri programu in podajanju ostaja zvesta cilju, ki si ga je zastavila: „...negovanje slovenskega glasbenega izročila skozi prepevanje slovenskih narodnih in ponarodnih pesmi ter pesmi slovenskih skladateljev“. Še posebej so navdušile pesmi v narečju in pesmi iz Vesele jeseni, saj so vpeljale Slovenski instrumentalni ansambel, ki je v odlični formi izvajal plesno glasbo in znane uspešnice. J.T.

Konferenca Slovenske demokratske stranke - odbor Argentina

V nedeljo 30. aprila je v Slomškovem domu potekala letna Konferenca odbora SDS Argentina.

Najprej je bil predlagan in sprejet dnevni red in za zapisničarja je bil izvoljen podpredsednik Andrej Grilc.

Po pozdravu navzočih je predsednica Andrejka Dolinar Hrvat prebrala poročilo in predstavila letomjki pro-

Slovenske demokratske stranke je podobna. Lahko rečemo, da je SDS mati in hkrati otrok procesa politične modernizacije v drugi polovici 80-ih let ter demokratičnih reform v začetku 90-ih let prejšnjega stoletja. Naše strankarsko otroštvo je bilo v marsičem težko. Bili pa smo vztrajni. Zunanje izkumje so nas utrjevale.

gram aktivnosti odbora. Poleg rednih sej ter informiranja rojakov je predvideno predvajanje raznih filmov iz Slovenije ter prikaz aktualnih dogodkov v Sloveniji v obliki diapozitivov.

Podpredsednik in blagajnik Damijan Ahlin je prebral blagajniško poročilo.

Predsednica je nato nadaljevala s poročanjem o dinamičnem delovanju vlade Republike Slovenije, o Koaliciji Slovenija kot nosilki konkretnih in pozitivnih sprememb, o bližajočih se lokalnih volitvah, o podpisu sporazuma Partnerstva za razvoj, itd.

Posebno je pa poudarila pomembnost praznovanja letomjega državnega praznika ob petnajsti obletnici samostojnosti in neodvisnosti Slovenije.

Prebrali so nato pozdravno pismo podpredsednika Slovenske demokratske

Vseskozi smo namreč vedeli, da delamo prav in da delamo v dobro vseh nas, ne zgolj peščice. Stranka se je skozi vse te preizkumje izpila in notranje očistila. Postopoma je organsko rasla in se po zmagi na zadnjih volitvah razvila v najmočnejšo politično silo v državi.

Predsednik Sveta Slovenske demokratske stranke mag. Branko Grims, je pozdravil članice in člane odbora SDS za Argentino in želel še naprej uspešno delo, hkrati je pa opisal zadnja dogajanja v Sloveniji:

„V teh dneh so v Sloveniji znova oživel napadi na demokratično izvoljeno vlado in parlament, ker smo praznovanje 27. aprila vezali na odpor Slovencev proti vsem okupatorjem, vključno s komunističnimi okupatorji. Zaradi šestdesetletnega obvladovanja medi-

stranke dr. Milana Zvera, ki je v med drugim izjavil:

„Ob obisku med vami v Argentini marca letos sem ob neki priložnosti dejal, da je zaradi vas Slovenija večja kot izgleda na zemljevidu. ... Zgodovina nam Slovencem prav gotovo ni bila naklonjena. O krivični zgodovini najbrž tarnajo vsi narodi, pa vendar velja dejstvo, da naš narod ni nikoli ogrožal drugih in da je nastal in se ohranil prav zaradi nenehnih groženj z vseh strani. Naša smola je, da smo se geografsko znašli na križišču raznih kultur, kraljestev, interesov, ver in ne nazadnje tudi ideologij. Ali pa je morda to tudi sreča, saj so nas vse preizkumje vedno znova kalile in notranje utrjevale. Zgodba

jev in tolstva s strani enih in istih, danes srednjeveška mladina ve malo ali nič o osamosvojitveni vojni in o podpori, ki jo je mlada država Slovenija prejela s strani Slovencev po svetu. Še manj pa vedo, da so prav zadnji okupatorji Slovenije nosili rdečo komunistično zvezdo na kapah. Lahko si tudi predstavljate, kako hudi so tudi odpori, ko spreminjamo medijsko zakonodajo in zakone, ki urejajo tolski sistem. Lanska potrditev zakona o RTV Slovenija na referendumu je bila zato prelomna in iskreno se vam vsem zahvaljujem za pomoč. Sedaj je na vrsti naš zakon o medijih, kjer bo za vas vse zagotovo najbolj zanimiva dejanska pravica

Nad. na 6. str.

NAŠA SKUPNOST ŽIVI

V sredo, 26. aprila je bil v Slovenski hiši duhovniški sestanek.

V četrtek, 27. aprila ob 15 uri je bil v Slovenski hiši sestanek upravnega sveta Zveze slovenskih mater in žena. Ob 16. uri je imela Zveza svoj 40. občni zbor. Po poročilu odbornic ter predsednic krajevnih odsekov je bil razgovor o prihodnjem delu. Zveza ima sedaj pravno osebnost in se bo delo moralo vrstiti v tem svojstvu.

V petek, 28. aprila zvečer je bil v Slomškovem domu občni zbor Kreditne zadruge Sloga.

V soboto, 29. aprila je bil v Slomškovem domu „Jesenski ples“, pod okriljem odbora in mladinskih organizacij. Po koncertu pevske skupine KUID Piramida iz Maribora je bil „Ples kot nekoč, ples za vse“. Igral je Slovenski instrumentalni ansambel.

V nedeljo, 30. aprila je na Pristavi v Castelarju društvo krajevnega Doma imelo svoj občni zbor. Sledilo je člansko kosilo.

Prav tako isti dan so imeli v našem domu v San Justo upokojenci člansko kosilo.

V Slomškem domu San Martin je kulturno umetniško društvo Piramida nudilo koncert. Sodeloval je tudi pevski zbor iz San Martina pod vodstvom prof. Lučke Marinček Kastelic.

Isti dan dopoldne je bil tudi Maraton v našem domu San Justo z geslom „Skupaj gremo še naprej“. Vabljeni so bili vsi člani slovenske skupnosti in prvak je bil nagrajen.

V ponedeljek, 1. maja je bil v Slovenski vasi v Lanusu skupni mladinski portni dan.

V četrtek, 4. maja in petek, 5. maja so bile v naših krajevnih domovih svete ure. V soboto, 6. maja zvečer je bila molitvena ura za prvo soboto v slovenski cerkvi Marije Pomagaj v Slovenski hiši.

V soboto, 6. maja je Slovenski srednjeveški tečaj ravnatelj Marka Bajuka imel sestanek staršev učencev prvega letnika.

Isti dan zvečer je v okviru ciklusa sestankov za akademike imel delegat prelat dr. Jure Rode predavanje „Benedikt XVI proti relativizmu“, v mali dvorani Slovenske hiše.

V nedeljo, 7. aprila je bila v Slovenskem domu v Carapachayu 46. obletnica doma pod naslovom „... tu rod je moj, tu moj je kraj...“ Po sveti maši je bilo dviganje zastav; sledil je kulturni program. Po skupnem kosilu je bil Medkrajevni turnir odbojke, nato pa prosta zabava.

V četrtek, 11. maja je imela Zveza slovenskih mater in žena sejo izvršnega odbora, ob 16. uri pa predavanje duhovnega vodje prelata dr. Jureta Rodeta.

V soboto, 13. maja je bil na Slovenskem srednjeveškem tečaju ravnatelj Marka Bajuka dan duhovnosti za dijake, kot priprava na romanje v Lujan.

V nedeljo, 14. maja je bilo vseslovensko romanje v Lujan pod geslom „Po Mariji k Jezusu“. Ob 10. uri je bila romarska sv. maša, ki jo je daroval prelat dr. Jure Rode. Popoldne je bila tradicionalna procesija.

V petek, 12. maja in v nedeljo, 14. maja je naš rojak Marko Fink nastopil v Monteverdejevi operi „Kronanje Pompeje“, v gledališču Avenida. Nastopil bo tudi v četrtek, 18. maja in v soboto, 20. maja.

HODIL PO ZEMLJI SEM NAŠI...

Kamnik

Mesto Kamnik - okoli 10.000 prebivalcev, leži pod južnimi obronki Kamniško-Savinjskih Alp, ob reki Kamniška Bistrica. Tu se križajo ceste med Ljubljansko kotlino, skozi Tuhinjsko dolino ter zgornjo Savinjsko dolino.

Naselje je nastalo že v srednjem veku in je njegovo zgodovinsko jedro deloma ohranjeno. Leži ob nekdanji glavni trgovski poti med Podonavjem in Jadranskim morjem. Grofje lastniki so tu že od leta 1195 kovali denar - ohranjen je kovanec z napisom Civitas Stein iz leta 1220. Leta 1267 se že omenja kot mesto, ki je bilo pomembno trgovsko in obrtno središče. V 16. in 17. stoletju je mesto nazadovalo, prizadel ga je potres in več požarov. Od začetka 19. stoletja so se znova začele razvijati obrti in začela je nastajati industrija. Razvoj je pospešila železnica - 1891 - Ljubljana - Kamnik. Po letu 1918 je Kamnik postal pomembno industrijsko središče: kemična, elektrotehnična, kovinska, tekstilna, usnjarska, pohištvena industrija.

Kamnik je tudi izhodišče za planinske izlete v Kamniško-Savinjske Alpe. Nad mestom, na Krnski gori stoji Stari ali Zgornji grad iz 12. stoletja, sedaj v razvalinah. Ob njem je planinski dom. Sredi mesta na skali stoji Mali grad, z obnovljenim stolpom. Ob gradu je kapela sv. Marjete s kriptom, nad njo pa kapela sv. Eligija. Spodnja kapela s freskami je med najstarejšimi romanskimi spomeniki v Sloveniji. Okrog Malega gradu je Staro mesto, zanimivo radi urbanistične zasnove, s hišami iz 16. stoletja, z značilnimi pročelji.

Baročna župnijska cerkev Marijinega brezmadežnega spočetja je bila

večkrat prezidana, poslikana je s freskami F. Jelovčeka iz 18. stoletja. V njej so najstarejše orgle v Sloveniji, iz leta 1680. V mestu je franciški samostan s cerkvijo sv. Jakoba iz 15. stoletja in knjižnica z bogato zbirko starih tiskov. V predmestju v Mekinjah je urušinski samostan iz 14. stoletja.

V gradu Zapriče je urejen muzej z arheološko, zgodovinsko, umetnostno in etnografsko zbirko. Tu tudi hrani najmanjše orgle na Slovenskem.

Pet km iz mesta je Arboretum Voljčji potok, - vrste botanični vrt - z okoli 3500 enot domačih in tujih rastlinskih vrst.

V Kamniku je bil rojen pesnik France Balantič, po katerem se imenuje slovenska tola v San Justo, ki je zgorel kot domobranec v Grahovem, v hiši, ki so jo zažgali partizani.

V okolici Kamnika se nahaja vas **Nevlje**, v bližini so leta 1938 izkopali 16.000 let staro okostje mamuta. Pozneje so odkrili še več ostankov živali iz stare kamene dobe.

Med Kamnikom in Ljubljano je naselje **Mengeš**, z več kot 5.000 prebivalci, prvič omenjen že leta 1154. Je upravno in industrijsko središče, z obrati farmacevtske, tekstilne in živilske industrije in tovarno glasbil. Župnijska cerkev sv. Mihaela ima v prezbitteriju freske Janeza Ljubljanskega iz srede 15. stoletja, krstilnik je pa Plečnikovo delo. V mestu tudi stoji spomenik tu rojenemu pisatelju Janezu Trdini (1830 - 1905).

V isti smeri proti Ljubljani je naselje **Trzin**, z 2.700 prebivalci, omenjeno prvič leta 1273. Slovelo je kot naselje obrtnikov; do 1. svetovne vojne je cvetelo slamni-karstvo. V bližini stoji grad Jablje, v katerem so dobro ohranjene barokne slike. Sedaj ima v njem svoje prostore Kmetijski poskusni center.

prvič leta 1273. Slovelo je kot naselje obrtnikov; do 1. svetovne vojne je cvetelo slamni-karstvo. V bližini stoji grad Jablje, v katerem so dobro ohranjene barokne slike. Sedaj ima v njem svoje prostore Kmetijski poskusni center.

Občni zbor Slovenske kulturne akcije

Po dveh letih in v skladu s pravilnikom je Slovenska kulturna akcija imela svoj redni občni zbor v soboto, 17. aprila, v mali dvorani v Slovenski hiši. Občnega zbora SKA se je udeležilo lepo število članov. Na programu so bila poročila, sprememba statuta in volitve novega odbora.

Poročilo tajništva ni bilo prebrano, ker se je večletna tajnica SKA Milena Ahčin naselila za stalno v Sloveniji. Na vsak način, kar se tiče poteka kulturnih večerov se je o njih redno poročalo v tedniku Svobodna Slovenija in v biltenu „Glas“, ki je vsem na razpolago. Kar pa zadeva revije Meddobje, je bila izdana dvakrat na leto, prav tako informativni list „Glas“. Vsebinsko Meddobje, katere glavni urednik je novinar Tone Mizerit, je žela pohvalo številnih bralcev. Pri izidu Meddobja pa tudi vestno sodeluje kot korektor pesnik Vinko Rode. Za tiskanje Meddobja in Glasa je velikega pomena gospodarska pomoč, ki jo je organizacija dobila od Ministrstva za kulturo Republike Slovenije. Za druge dejavnosti organizacije v letu 2005 pa je bilo važnega pomena ekonomsko sofinanciranje Urada Republike Slovenije za Slovence v zamejstvu in po svetu. Po kratkem uvodu predsednice dr. Katicke Cukjati so sledila poročila prof. Andrejke Dolinar Hrovat za likovni odsek in poročilo blagajnika Lojzeta Rezlja.

Prof. Vinko Rode je izrazil svojo zaskrbljenost glede tiskanja Meddobja, ker meni, da je velik del snovi, ki jo pošiljajo za objavo, večinoma v tiskani obliki ali pa so diplomske naloge, ki jih ponudijo v tisk intelektualci iz Slovenije.

Druga točka za obravnavo na tem občnem zboru je bila sprememba statuta. Šlo je predvsem za konkretni sodobni pojav v naši skupnosti, ko si ne-Slovenski soprogi ali soproga želi razstavljati ali imeti koncert v okviru naše organizacije. Po obstoječem pravilniku to ni bilo dovoljeno. Navzoči člani so bili za spremembo tega določila in so pristali na to, da naj bi oseba, ki ni slovenskega izvora, toda zavzeto, kvalitetno in občuteno sodeluje v skupnosti, imela priložnost razstavljati pri Slovenski kulturni akciji. Na vsak način pa bi odbor vsak primer posamezno analiziral in odločil o tej možnosti.

Kot tranzicijska sprememba pravilnika naj bi bil novi odbor izvoljen samo za eno leto. Spričo naglih sprememb in možnosti sodelovanja in vključitve mlajših ustvarjalcev v odbor, bi se v začetku leta 2007 sklical novi občni zbor.

Tretja točka programa tega popoldneva je bila izvolitev novega odbora.

Izvoljen je bil sledeči: predsednica, dr. Katica Cukjati; vodja teološkega odseka, dr. Jure Rode; vodja literarnega odseka, pisatelj in filozof Vinko Rode; vodja zgodovinsko - družbenega odseka, dr. Katica Cukjati; vodja likovnega odseka, prof. Andrejka Dolinar Hrovat; vodja gledališkega odseka, režiser Blaž Miklič; vodja znanstvenega odseka, Tine Debeljak ml.; blagajničarka, računovodja Patricija Mugerli. V razsodišču je dr. Božidar Fink. Glavni urednik Meddobja pa je časnikar Tone Mizerit.

Po končanem uradnem programu je sledila zakuska. Vodstvo Slovenske kulturne akcije in vsi člani se zahvaljujemo trem osebam, ki na žalost niso prevzele nobene funkcije v novem odboru, ki pa so aktivno in požrtvovalno sodelovale dolga leta pri SKA. Zahvala gre blagajniku Lojzetu Rezlju, arh. Juretu Vombegarju in arh. Marjanu Eiletzu. Arh. Marjan Eiletz je bil več kot deset let predsednik SKA in je bil protagonist obdobja, ko je naša organizacija rodila obilo sadov, bogatih kulturnih večerov in doživela priznanje v domovini. Zapisati je treba tudi zahvalo naši dolgoletni tajnici Mileni Jerebič Ahčin, ki je z neizmerno požrtvovalnostjo prevzela to mesto.

Vse in vsakega posebej bomo pogrežali v našem odboru, tolaži pa nas prepričanje, da bodo še vnaprej utripali s Slovensko kulturno akcijo in sodelovali z vso vnemo kot do sedaj.

KC

Iz življenja Zveze mater in žena

Silno važen je za našo kroniko 27. april 2006! S tem datumom se je namreč začelo novo obdobje 40-letnega delovanja **Zveze slovenskih mater in žena**, ki ostane, če Bog da, podlaga posodobljene uprave. Na kratko pojasnimo dejstvo, o katerem se je že dolgo govorilo, razmišljalo in tudi konkretno načrtovalo v naših krogih. In končno smo pričakali **pravno osebnost** z vsemi dolžnostmi ter pravicami; zato je bil 40. ali 1. občni zbor 27. aprila 2006 po zakonu odobren za naslednji dve leti.

Predsednica ga. Pavlina Dobovšek je vsa leta prevzemala največjo skrb za ohranitev in pritev Zveze in tudi izpeljala skupaj z g. predelom asistentom J. Rodekom legalnost organizacije. Tako je po tolikih letih nastala pravna oblika, s pobudnikom in soustanoviteljico, skupina sestavljena z idealizmom v skupno dobro naše slovenske skupnosti pod Južnim križem. Pod tem božjim znamenjem smo živeli med vojno in revolucijo; nas je težil v begunstvu; težji ali lažji je ostal z nami z edino tolažbo, da je božji z nami in nad nami ...

Vsekakor je bil zelo spodbujajoč pogled na naše lepo zasledeno omizje na občnem zboru. Gospe vseh starosti, s poklicem ali samo „ama de casa“, vsaka s svojo agendo, saj so vse zadolžene z obveznostmi, ki se ne vidijo, včasih tudi ne upotevajo, a če ne bi bile narejene, bi se marsikaj ustavilo. Skromna pohvala vsem, ki se odtegnejo celo počitku v skrbi za skupnost; zato ostaja in obstaja po 61. letih - ravno te dni so spomini še sveži.

Nad. na 6. str.

ZA SPOMIN

Atkerčev „taboriščni“ Janičar

Večina starejših, ki živimo tukaj, smo mi skozi taborišča, na katera imamo, posebno tisti, ki smo bili takrat še otroci, kar lepe spomine. Šola, skavti, Mladinski dom, izleti po gorah, taborjenja, kopanje v bližnjih jezerih, odrski nastopi, verski obredi, telovadni nastopi, nogomet - bos, da ne bi strgali edinega obuvala, ki smo ga imeli -, med dvema ognjema, itd.

Pozabili smo na več kot piščo hrano, na prezebanje, na pomanjkanje najosnovnejših udobnosti.

V taborišču Peggez, blizu Lienza na avstrijskem Tirolskem, smo skozi tri mesece dobivali vsak dan za kosilo in za večerjo samo kuhan grah. Ko sem nekoč pripovedoval o taboriščnem življenju tukajnji prijateljici, me je vprašala, če je to kot „colchón de arvejas con jamón cocido“, na kar sem ji razložil, da so bile edine proteine notri „gorgojos“ - žuželke.

No, pa tri mesece samega graha je le bilo malo preveč in ko sem nekoč dobil v roke slovensko berilo iz taborišča, sem na-

letel na taboriščno verzijo Atkerčevega Janičarja:

„Kaj čakaj para, kaj stojiti, to vas napasti se bojiš ...“
nanašajočo se na to dobo. Delo neznanega avtorja tudi dokazuje, da so v tistih težkih časih slovenski begunci, kljub vsemu, ohranili kar nekaj smisla za humor.

F. Markez

Grah v Peggezu

„Kaj čakaj, Janez? Kaj stojiti? Ta grah pojesti se bojiš!“

Ko burja sem smo privihrali, da slastno bi ga pozobali.

In ti kot hraber Janez Kranjski do zdaj bil jedec si neznanski.

Od kotla vodil si do kotla za nami skleda vsaka votla.

Za nami krokov slavnih sled, kuharjev trese ves se svet.

Od bistre Bosne do Savine, poznajo žrtja nas vrline.

In tukaj, Janez, si obstal? In tega graha si se zbal?

Zakaj baš danes omahuješ in tratiti čas in premišljuješ?”

„Postoj še, bratec moj, daj gmah! Še dosti časa je za grah.“

Glej tam med drevjem hišo belo, kraj nje tam zidan'co veselo!

Minulo mescev že je pet in svojo vas zdaj vidim spet.

Tu bili so me odgojili, s cvičkom dolenskim me pojili...”

In Janez brhki gleda zdaj domačo vas, svoj rojstni kraj ...

„Ah, tu ležijo v tej dolini klobas in zelja vsi spomini ...“

To moja je preljuba vas, v njej cvička, kranjskih kup klobas.”

„Kaj mar nam domovina tvoja, graha daj jesti in pa loja!“

Čuj, Peggez punta se, kriči, po grahu, loju hrepeni.

„In Janez, ti se obotavljaš, se braniš graha, nas ustavljaš“

„Potrpi! Kaj se vam mudi? Če slivovka se še dobi,“

le to bi vedel rad popreje, še danes ljubim jo brez meje.”

Ha, izdajalec! Ves ostrog pripravljen že je za naskok.

„A Janez, ti?“ „Pa še jaz planem, našrem se graha, tu ne ostanem.“

Gorje črevesju, zdaj gorje! Bumm!!!, počni nekaj, po njem je.

Gotovo je gornji spis lepa domislica ob prestanem trpljenju!

NOVICE IZ SLOVENIJE

MANJ GIMNAZIJEV IN BOLNIČARJEV

Vpis v prvi letnik srednješolskih izobraževalnih programov je v šolskem letu 2006/2007 omejilo 46 javnih srednjih šol in tri zasebne šole. Največji osip je tudi letos na programih gimnazija, poleg tega pa tudi na programih bolničar - negovalec in tehnik zdravstvene nege. Izbirnega postopka se bo zaradi omejitve moralo udeležiti 34,5 odstotka oz. 7598 kandidatov (tisti, ki nimajo zadosti točk za izbrano smer, bodo morali študirati nekaj drugega).

750-KRAT O MOŠKIH

Predstava "5 žensk.com" se je kot uspešnica potrdila tudi pri slovenskem občinstvu. V Špas teatru v Mengšu so ženske o moških spregovorile že stopetdesetih. Predstava temelji na izpovedih o partnerskih odnosih. Pet žensk vsaka na svoj način interpretira pogled na moškega in njuno življenje. V razmišljanjih, ki jih je prevedla Lija Pogačnik, protagonistke vstop v moški miselni svet pogosto primerjajo s strojem, ki ima priložena navodila za uporabo.

NOVA REVIIJA NA OBLASTI!

Nova revija zadnje tedne intenzivno pripravlja vse potrebno za ustanovitev Zbora za Ljubljano, ki naj bi ga vodil Stane Granda, je za STA potrdil predstavnik Nove revije Niko Grafenauer. Ljubljanska opozicija pa vidi v Zboru za Ljubljano priložnost za spremembo oblasti v mestu. Prepričani so, da je v Ljubljani čas za spremembe, da mesto potrebuje nov zagon in energijo. Nova revija bo Zbor za Ljubljano javnosti predstavila na časnikarski konferenci konec maja.

PRED 15. LETI NA DRUGI STRANI

Pri Založbi ZRC je izšla knjiga Borisa M. Gombača z naslovom Na drugi strani. Avtor v njej prikazuje usodo slovenskih nabornikov v Jugoslovanske ljudske armade (JLA) v času osamosvajanja Slovenije leta 1991, delo pa obravnava tudi nastanek, nekajmesečno delovanje in konec Odbora starcev za varstvo in vrnitev slovenskih vojakov iz JLA leta 1991.

20 LET PEŠPOTI V SLOVENIJI

Ob 20. obletnici evropske pešpoti E7 v Sloveniji je slovenska Komisija za evropske pešpote organizirala srečanje na križišču E6 in E7 na Predgozdu pod Mačkovicem, kjer je bila tudi osrednja slovesnost. Evropski pešpoti E6 in E7 v skupni dolžini okrog 900 kilometrov sta v Sloveniji del evropske mreže enajstih pešpoti, ki se raztezajo po vsej Evropi.

PO SVETU

ZASEDANJE NA DUNAJU

Na Dunaju je potekal vrh Evropske unije in Latinske Amerike. Udeležili so se ga voditelji 25-ih članic Unije, med njimi slovenski premier Janez Janša, in 33 držav Latinske Amerike in Karibov. Udeleženci so med drugim razpravljali o trgovini in razvojnem sodelovanju, predvsem pa o energetskih virih, kar je še posebej pomembno v tem trenutku napetosti z Iranom zaradi njegovega spornega jedrskega programa. Vpraznanje je pomembno iz dveh razlogov. Predvsem zato, ker različne evropske naftne družbe delujejo v Latinski Ameriki, zlasti v Venezueli, ki je država z največjimi naftnimi viri na svetu. To je zagotovo dejavnik, ki poudarja evropske interese v Latinski Ameriki, zlasti zato, ker je cena nafte virja od 70 dolarjev. Predsedujoči Evropski uniji, avstrijski kancler Wolfgang Schüssel, je poudaril, naj vrh ne bo le srečanje praznih besed, temveč delovno srečanje, na katerem bosta strani določili, kakšni so njihovi odnosi in kam vodijo. Izrazil je nezadovoljstvo nad dosedanjim sodelovanjem in pri tem izpostavil predvsem neuspeh v večletnem pogajanju o prosti trgovini med Evropsko unijo in južnoameriškimi trgovinskim združenjem Mercosur.

ŠE NE BO MIRU

Izrael je napovedal nove vojaške operacije na palestinskih ozemljih, to pa naj bi nadaljeval, dokler bodo skrajne palestinske skupine napadale izraelske cilje. Palestinski predsednik Mahmud Abas je medtem ob 58. obletnici ustanovitve izraelske države dejal, da bo izraelska vlada z enostranskim določanjem meja uničila načrte za ustanovitev dveh držav in rešitev spora na Bližnjem vzhodu. Dodal je, da novi izraelski premier Ehud Olmert prekinitve mirovnih pogajanj opravičuje s prihodom Hamasa na oblast.

BAJKA BREZ KONCA

Iranska vlada se je glede svojega jedrskega programa pripravljena neposredno pogovarjati z Združenimi državami Amerike. Kot pogoj je navedla enakopravnost strani in pravičnost ter ozračje brez občutka nadvlade in imperializma. Velika Britanija, Francija in Nemčija medtem v posvetovanju z drugimi članicami Evropske unije pripravljajo novo resolucijo, s katero bi Iran prepričali, da se

PISALI SMO PRED 50 LETI

SLOVENCI V ARGENTINI BUENOS AIRES

Materinski dan v Buenos Airesu

To pot smo bili z godovom naših mamic nekoliko pozni. Vzrok je bil epidemija poliomielitisa.

Pa saj naše mamice nimajo zaznamovanih godov, niti ne vprašajo zakaj, kadar gremo molče mimo njih. Ponižne in skromne nas čakajo — ne za priznanje in hvalo — z besedo nasveta nas pričakujejo, s svojo zgarano roko, ki je topla in mehka, nam otrokom, na mrzli tuji cesti.

Tako, otroci smo se zbrali v nedeljo, dne 6. maja ob petih popoldne v ramolki dvorani, kamor so nas povabili fantje in dekleta, ki so nam, skupno z otroci, pripravili prijeten praznik ...

Pevski zbor Gallus je na praznik sv. Jožefa Delavca dne 1. maja pel v cerkvi sv. Jožefa Delavca v Villa Madero. Pontifikalno sv. mašo je imel opat iz samostana San Benito. Po cerkveni slovesnosti se je Gallusova družina podala na gostoljubni dom Beltramovih, kjer je ob bogato obloženi mizi v veselem razpoloženju donela slovenska pesem v popoldanske ure in pričela: Lepo je, kadar se bratje Slovenci zberejo.

SMRT VZORNEGA SLOVENSKEGA MOŽA

Smrt je znova posegla v slovenske vrste in odvzela slovenski protikom. skupnosti v Argentini delovnega in splošno priljubljenega moža. Je to Andrej Rode, ki je v soboto 12. t. m. podlegel srčni kapi v Escobarju pri Bs. Airesu. Njegovo truplo so prepeljali na dom njegove sestre v Castelar in ga položili na mrtvaški oder. Iz Castelarja je bil pogreb v nedeljo 13. t. m. na pokopališču v Moron. Mamo za umrlega je imel lazarist č. g. France Buh. Med njo je pel zbor lazaristovskih bogoslovcev iz Escobarja. Pogrebne obrede je pa opravil lazarist č. g. Ivan Jan ob asistenci č. g. Matija Lamovška. Društvo Slovencev, katerega zvesti član je bil rajni vse od svojega prihoda v Argentino, je na pogrebu zastopal njegov tajnik g. France Pernik.

OSEBNE NOVICE

Družinska sreča. G. Božo Eiletz in njegova žena, gospa **Marija, roj. Brajdih** sta dobila v Montevideu v Uruguayu hčerko Marjetico. Čestitamo.

OBVESTILA

Veliko nas je bilo letos na romanju v Lujanu. Še prav posebno pa je bila močna udeležba mladine. Kako bi nas veselilo, ko bi vsa ta mladina za zmeraj vstala po naše zavedna. Treba ji je, da se večkrat med sabo družijo. Prav tako srečanje bo na sestanku SFZ-e v nedeljo 20. aprila na Pristavi. Povabljeni so nanj vsi člani, kakor tudi drugi mladi prijatelji, zlasti pa **naravnajniki** od desetega leta dalje. Sestanek bo vesel in naš — fantovski.

Turnir za pokal v ping-pongu se bo nadaljeval v soboto 19. in nedeljo 20. maja. Prijaviti se je še mogoče.

II letni shod salezijanskega sotrudništva bo to nedeljo 20. maja ob 5. uri pop. v svetišču Marije Pomočnice v Don Boskovem zavodu v Ramos Mejía.

II kulturni večer SKA se vrta v soboto 19. t. m. ob šestih zvečer (začetek točno ob uri) v Bullrichevi dvorani, Sarandi 41, Capital (poldrugo kvadro od trga Congreso). Namenjen je proslavi osemdesetletnic rojstva Ivana Cankarja, Dragotina Ketteja in Silvina Sardenka. V prvem delu predava **dr. Tine Debeljak**, vmes recitacije. V drugem delu bralna predstava **Cankarjeve drame „Lepa Vida“**.

Svobodna Slovenija, 17. maja 1956 - št. 20.

odpove svojemu jedrskemu programu. Omenjene države bodo o tem dokumentu skupaj z Rusijo, Kitajsko in ZDA razpravljale v petek v Londonu. Razhajanja se pojavljajo glede uvedbe ukrepov proti Iranu.

SLOVENCI IN ŠPORT

SLABO KAŽE

Slovenska hokejska reprezentanca je na svetovnem prvenstvu elitne skupine v Rigi tretjič izgubila, to pot z domačo reprezentanco Latvije z 1:5. Slovenija je tako s tremi porazi osvojila četrto mesto v skupini in nadaljuje na SP v skupini za obstanek (z Italijo, Dansko in Kazahstanom). — V tej skupini je igrala neodločeno 3:3 z Dansko, v drugem krogu pa izgubila s Kazahstanom z 0:5.

MED AVSTRALCI NE BO SLOVENCA

Slovenski Avstralec Tony Vidmar zaradi težav s srcem ne bo nastopil na letonjem največjem športnem dogodku - nogometnem svetovnem prvenstvu -, ki bo od 9. junija do 9. julija v Nemčiji. Petintridesetletni obrambni igralec je bil lanskega novembra član zmagovite avstralske zasedbe v dodatnih kvalifikacijskih tekmah nad Urugvajem, v dvoboju z južnoameriško izbrano vrsto pa je dosegel tudi enega odločilnih golov iz 11-metrovke.

MEDALJE ZA VESLAČE

Slovenska reprezentanca je uspešno nastopila na mednarodni veslaški regati v Duisburgu. Na stopničke so se zavihteli Iztok Čop v skifu ter obalni dvojec brez krmarja (Novak, Božič) na drugo mesto, blejsko mariborski četverec brez krmarja in Bine Pizlar v lahkem skifu pa na tretje mesto.

ŠE EN POLMARATON ZA HELENO

Helena Javornik, ki ima v lasti vse slovenske rekorde v teku od ene milje do maratona, je zmagala na 27. polmaratonu v Goeteborgu. V švedskem mestu, ki bo avgusta letos gostilo evropsko atletsko prvenstvo, je na 21 kilometrov z 1:12:32 prehitela Švedinjo Ano Rahm (1:13:40). Na tekmovanju je nastopilo kar 36.000 ljudi.

KOLAJNE BORBENIM ŠPORTNIKOM

Slovenski reprezentanti v taekwondoju (izgovori taekvondóju) so drugi dan evropskega prvenstva v Constanti osvojili dve zlati, tri srebrne in dve bronasti kolajni. Evropski prvakinja sta postali Nura Rajher v borbah članic do 70 kg in Sabina Šehić pri članicah nad 70 kg. Srebrne medalje so v borbah članov osvojili Sanel Ljutič do 63 kg, Grega Rudolf do 71 kg in Aleš Zemljic do 80 kg. Tretji mesti sta osvojila Jasmin Šehović v borbah mladincev do 63 kg in Petra Žolnir v borbah članic do 52 kg.

OSEBNE NOVICE

Družinska sreča

V sredo, 19. aprila je bila rojena **Alenka Marija Čop**. Očka je Marko Andrej, mamica pa Lučka Oblak. **Srečni družini iskreno čestitamo!**

Krst

V cerkvi Marije Kraljice je bil krččen **Santino Valente**. Očka je Sergio, mamica pa Adriana Fajfar. Botra sta bila Marjan Fajfar in Natalia Valente. **Čestitamo!**

Poroka

V soboto 6. maja sta se poročila v kapeli Virgen de los Pobres v Munro **Marija Magdalena Makež** in **Erasmó Víctor Agüero**. Nevesti je bil pa za pričo njen najstarejši brat, Irenej Markež, ženinu pa mama Hermenegilda Agüero. **Novoporočencema čestitamo in želimo obilo sreče!**

Nov diplomant

Na Univerzi Lomas de Zamora (Facultad de Ingeniería) je dokončal študije **Javier Adrián Jazbec** in prejel naslov „ingeniero industrial“.

Na državni univerzi v Tucumanu je na fakulteti za agronomijo, zootehniko in veterinarjo končal študije **Martín Žakelj** in postal inženir agronomije.

Obema čestitamo in želimo mnogo uspehov!

DAROVALI SO

Zveza slovenskih mater in žena se toplo zahvaljuje vsem, ki so darovali v njen dobrodelni sklad: otroci družin Mavrič in Betrami, 50.- pesov; podjetje Podržaj, 500.- pesov; N. N. Moron, 100.- pesov; N. N. Bariloche, 100.- pesov; ga. Pavlina Dobovšek, 50.- pesov.

Vsem Bog povmi!

SVOBODNA SLOVENIJA / ESLOVENIA LIBRE

Fundador: **MILOŠ STARE** / Director: **Antonio Mizerit** / Proprietario: **Asociación Civil Eslovenia Unida** / Presidente: **Alojzije Rezelj** / Redacción y Administración: **RAMON L. FALCON 4158 - C1407GSR BUENOS AIRES - ARGENTINA** / Telefon: **(54-11) 4636-0841 / 4636-2421** (fax) / e-mail: **esloveniau@sinectis.com.ar**
Za Društvo ZS: Alojzije Rezelj / **Urednik:** Tone Mizerit / **Sodelovali so:** Tine Debeljak (slovenska politika), Gregor Batagelj (dopisnik v Sloveniji), Franci Markež, Marjana Pirc, Marko Vombergar, Pavlina Dobovšek, Andrejka Dolinar Hrovat, Irena Fajdiga, Katica Cukjati, Mara Črnak Sanchez.
Mediji: STA, Radio Ognjišče, Družina.

Naročnina Svobodne Slovenije: za Argentino \$ 100, pri pošiljanju po pošti pa \$ 130; obmejne države Argentine 120 USA dol.; ostale države Amerike 135 USA dol.; ostale države po svetu 145 USA dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto 95 USA dol. za vse države. *Svobodna Slovenija izhaja s podporo Urada za Slovence v zamejstvu in po svetu RS.*

Čeke: v Argentini na ime „Eslovenia Libre“, v inozemstvu (bančne čeke, ne osebne) na ime „Antonio Mizerit“.

Oblikovanje in tisk: **TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.** / Estados Unidos 425 - C1101AAI Buenos Aires Argentina - Tel.: (54-11) 4362-7215 - E-mail: info@vilko.com.ar

Correo Argentino Suc. 7
FRANQUEO PAGADO
Cuenta N° 7211
R. Nac. de la Propiedad Intelectual N° 881153

MALI OGLASI

GOSPODARSTVO
Finančne storitve. Tel.: 4482-2633 / 15-4526-9535. Od ponedeljka do petka od 8. do 16. ure.

TURIZEM
TURISMO BLED
EVT Leg. 12618
Dis. 2089
de Lucia Bogataj
H. Yrigoyen 2682 L. 5 - San Justo
Tel. 4441-1264 / 1265

ZDRAVNIKI
Dr. Klavdija V. Bavac - Nevrolog - Nevropsihiater. Konzultorij na Caballito in Tabladi. Ordinira ob torkih in četrtkih od 13. do 19. ure. Ob sobotah od 9. do 14. ure. Prijave na telefon: 4652-7967. Nujno pa na 15-4409-4437.

ZOBOZDRAVNIKI
Dr. Damijana Sparhakl - Zobozdravnica - Splošna odontologija - Belgrano 123, 6. nadstr. "4" - Ramos Mejía - Tel.: 4464-0474

ADVOKATI
Dr. Vital A. A. A. Odvetnik Paraná 830, 5. nadstr. - Buenos Aires. Prijave na: Tel./faks: 4798-5153. e-mail: estudioasic@cpacf.org.ar

DOBOVŠEK & asociados - odvetniki. Zapuščinske zadeve. Somellera 5507, (1439) Buenos Aires. Tel/Fax: 4602-7386. E-mail: jdobovsek@hotmail.com

Dr. Marjana Poznič - Odvetnica - Uradna prevajalka za slovenski jezik Lavallo 1290, pis. 402 - Tel. 4382-1148 - 15-4088-5844 - mpoznic@sfanet.com.ar

VALUTNI TEČAJ V SLOVENIJI

16. maja 2006
1 EVRO 239,6 SIT
1 US dolar 185,5 SIT

DARUJTE V TISKOVNI SKLAD!

OBVESTILA

ČETRTEK, 18. maja:

Mesečni sestanek Zveze slovenskih mater in žena iz San Martina, v Domu ob 16. uri. Gospa Cirila Pernitek Žužek nam bo brala iz dnevnika pokojnega očeta g. Pernitka spomine na majske dni leta 1945 in naprej.

SOBOTA, 20. maja:

Redni pouk na srednjemškem tečaju RMB, ob 15. uri v Slovenski hiši.

Delavnica za starše z naslovom „Quién se hace cargo de estos chicos“. Vodita C. Arruti in D. Dimier, Universidad Austral; ob 8,30 uri, v Slomškovem domu.

NEDELJA, 21. maja:

46° Obletnica v San Martinu.

SREDA, 24. maja:

Dan žrtev in molitev za mladino na praznik Marije Pomagaj. Ob 19. uri sv. maša v cerkvi Marije Pomagaj.

SOBOTA, 27. maja:

Srečanje vseh mladcev in mladenk v Slomškovem domu ob 14,30 uri. Vsi prisrčno vabljeni; imeli se bomo izredno.

ČETRTEK, 25. maja:

Skupni mladinski športni dan na Pristavi.

NEDELJA, 28. maja:

Žegnanje v Slovenski hiši.

SREDA 31. maja:

Učiteljska seja, v Slovenski hiši ob 20. uri.

SOBOTA, 3. junija:

Predavanje Toneta Mizerita „Pred strupeno medijsko poplavo“, za visokopolce, ob 20. uri v mali dvorani Slovenske hiše.

NEDELJA, 4. junija:

Osrednja Domobranska proslava v Slovenski hiši

Žalni praznik spomina in pričevanja DOMOBRANSKA PROSLAVA

Nedelja, 4. junija 2006, ob 16. uri v Slovenski hiši
Počastili bomo vse žrtve vojne in komunistične revolucije na Slovenskem

59. OBČNI ZBOR ZEDINJENE SLOVENIJE

BLAGAJNIŠKO POROČILO

Kot je bilo že podano v lanskem poročilu in tudi objavljeno v našem tedniku, je bila Zedinjena Slovenija, kljub vsem naporom, kljub skrčenju stroškov in skrbni administraciji v finančni stiski. Priskočil nam je na pomoč častni konzul g. Herman Zupan, ki je v Sloveniji posredoval in dosegel podporo Urada RS za Slovence v zamejstvu in po svetu.

Iz bilance za to poslovno dobo, vam predstavim naslednji obračun:

DOHODKI:
Članarina: \$ 5.225,85;
Naročnina: \$ 47.750,95;
Darovi: \$ 136.284,00; Kolonija: \$ 5.041,00; Oglasi: \$ 12.142,50; Razno: \$ 490,97; Skupaj: \$ 206.935,27.

IZDATKI:
Adm. stroški: \$ 160.764,43; Amortizacije: \$ 9.777,43; Prireditve: \$ 3.495,80; Reklame: \$ 795,00; Posmrtnine: \$ 140,00; Skupaj: \$ 174.972,66

Prepis in nakup pisarniških potrebščin: \$ 26.255,56; Prebitek: \$ 5.707,05

Glede sredstev, ki smo ga prejeli od Urada RS za Slovence v Zamejstvu in po svetu v znesku U\$S 128.993,00 je znesko zamenjanih v našo valuto \$ 376.403,00 so bila razdeljena na sledeči način:

Rožmanov dom: \$ 123.069,00; Svobodna Slovenija: \$ 93.304,00; Zedinjena Slovenija: \$ 89.659,00; Osnovnošolski tečaj: \$ 44.117,00; Srednješolski tečaj: \$ 12.263,00; Knjižnica ZS: \$ 5.965,00; Mladinske organizacije: \$ 4.212,00; Počitniška kolonija: \$ 2.411,00; Arhiv ZS: \$ 1.403,00; Skupaj: \$ 376.403,00

Kar se tiče Svobodne Slovenije in Zedinjene Slovenije smo predvsem poravnali vse dolgove, naredili akopij papirja.

Vsi stroški so bili utemeljeni z računi, ki so bili odposlani na Urad RS za Slovence v zamejstvu in po svetu, fotokopije teh pa so vam na razpolago na tem mestu.

Površana je bila tudi naročnina Svobodne Slovenije, vsekakor pa ta naročnina ne krije stroškov izdajanja našega tednika.

Vestno pa nam pri vsem pomaga, ga Tončka Vesel Re, tako pri akcijah za terjatve zaostalih naročnin, kakor pri zbiranju oglasov, ki so važen pripomoček naših dohodkov, kakor pri vsem drobnem in nevid-

nem delu, za kar ji gre odkrita zahvala.

Najlepša hvala pa tudi vsem našim članom, naročnikom in prijateljem, ki nas podpirajo, spremljajo in s čigar naklonjenostjo računamo na naprej.

Hvala lepa!
Alenka Jenko Godec

IZLET

Balantičeva vabla vabi učence, bivše učence, družine in člane našega doma na izlet, ki bo v četrtek 25. maja 2006 na EZEIZO. Odhod od našega doma ob 9. uri. Prijave pri odboru staršev. Lepo vabljeni!

SLOVENSKI DOM SAN MARTIN

„Izumi se iz koščkov lepega“

(A. Mežek)

V nedeljo, 21. maja,

46. obletnica doma

- 08. 45: sv. maša v zavodu Presvetega Srca Jezusovega
- 10. 00: skupni zajtrk
- 11. 00: kulturni program
Slavnostni govor: Mojca Jesenovec, prof.
Prikaz v pesmi in besedi po zamisli Marte Jenko Škulj
- 13. 00: domače kosilo (Prijave: Jože Skale: 4764-4289)

Vsi lepo vabljeni!

Iz življenja ZSMŽ

Nad. s 4. str.

Razživele smo se tudi ob pesmi „Kol'kor kapljic, tol'ko let ...“, namenjeni ge. predsednici za visoki življenjski jubilej v tem mesecu in našem g. asistentu dr. J. Rodetu za godovni dan! Prisrčne čestitke obema! Simbolična darila le nakažejo našo veliko hvaležnost za vsa opravljena dela v pretekli dobi z gorečo promjjo k Bogu, naj ju ohrani pri zdravju in močeh! Vložila sta ogromno časa za izpeljavo legalnosti organizacije, poleg vseh nenametih del. Koliko ves-transkega sodelovanja je opravila naša družina, oba pravnikar dr. Dobovšek in gdč vnukinja, si lahko predstavljamo: Bog jima povrni!

- Gibalna sila našega dela obsega štiri točke:
- 1.) vzgajati naše otroke, da so slovenskega rodu;
 - 2.) posredovati naši mladini slovenske običaje in tradicije;
 - 3.) pomagati osamelemu in pomoči potrebnemu rojaku;
 - 4.) ostati zvesti načelom, zaradi katerih smo zapustili našo domovino.

Vse štiri postavke so važne, a časi se spreminjajo in zahtevajo, da se posodobimo. Razmere so danes znatno drugačne kot ob ustanovitvi Zveze; tako so pretežno težave na socialnem polju. Soočamo se z resnimi življenjskimi obstoji. Do sedaj je bilo krito z darovi dobrosrčnih rojakov.

Težje primere pa rešuje ljubljanska Karitas! Iskren „Bog lonaj“ vsem; se priporočamo v prihodnje!

I. F.

Konferenca SDS

Nad. s 3. str.

do popravka, ki jo prinata. Pravica do popravka in odgovora je v Sloveniji zapisana v ustavi a se je nekateri kljub temu bojijo kot hudič križa, saj skupaj z ostalimi spremembami prinata nepreklicen konec obdobja ene in iste trestdesetletne resnice v osrednjih glasilih.”

V pozdravnem nagovoru je Peter Debeljak, naš kabineta ministra Zvera pozdravil navzoče na konferenci in je med drugim dejal:

„Imel sem to srečo, da sem ob obisku v Argentini spoznal nekaj izjemnih, širokosrčnih oseb. Takih ki jih odlikuje neka elementarna poštenost, na katero v Sloveniji človek že stežka naleti ... Takih, ki jih takoj začutiš in se zlahka povežeš z njimi ... Še posebej me navdušuje neverjetno jasna zavest, ki biva med vami. To pa je, da so problemi argentinskih Slovencev skupni. Zato se je z njimi treba soočiti in jih reševati skupaj. Ker prav vi delujete integralno, so vaše ideje, s tem pa tudi naša organizacija obsojene na uspeh.”

Odbor SDS Argentina

Že vem, ti si ...

Glasovi ...
Blagoslovljeni vsi, ki jih slimo.

Obstaja čisto poseben „glas“. Kakšen pa naj bi bil? Čigav je? Kako zveni? Kdo ga slimi? Kdo ga je sliral?

Ta posebni, večni glas, pokliče vsakega. Pokliče ga samo enkrat ... pokliče ga v življenje.

Poklical je mene, poklical je tebe, poklical je vse ljudi. ... In sledila so se raznolika imena. Poznana, pa tudi tako zveneča, da si jih skoraj ne moremo predstavljati ...

Neskončni nas je poklical, s čudovito, ustvarjalno besedo, bodi!

Od tedaj smo. Enkratni, drugačni od matere in očeta. O neizmerna lepota življenja!

V najgloblji tmini smo nastali, in na varnem dobivali edinstveno obliko za vselej.

Potem, eksplozija življenja! Na določeni dan, na določeno uro, na določeno sekundo, so se sprožila vsa čutila. Luč, besede, smeh, solze, toplota in mraz, zrak, dotik, posebno pa materin, vse to nas je sprejelo kot harmonična dobrodomica na ta svet, obdana z ljubeznijo dveh, ki sta bila eno, v prvem trenutku novega bitja.

Nič na svetu se ne more primerjati s skrivnostjo, da smo.

Hvala za življenje!

Mara Črnak Sánchez